

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

15 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către avocatul Pântea Marin în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2021 și a sentinței Judecătorei Orhei, sediul Telenești din 27 noiembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe

Urechi Fiodor Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat din s. Xxxxx r-nul Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță*: 17.09.2020-27.11.2020
2. *instanța de apel*: 06.01.2021-21.09.2021
3. *instanța de recurs*: 16.11.2021-15.12.2021

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Orhei, sediul Telenești din 27 noiembrie 2020, Urechi Fiodor Xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 4 (patru) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Conform art. 90 Cod penal, s-a stabilit lui Urechi Fiodor perioadă de probațiune de 5 (cinci) ani, suspendându-i condiționat executarea pedepsei închisorii, dacă nu va săvârși o nouă infracțiune, și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat, obligându-l să nu-și schimbe domiciliul și reședința fără consimțământul organului competent și că, este obligat să se prezinte, în termen de 5 zile de la momentul rămânerii definitive a sentinței judecătorești, la organul de probațiune, în a cărui rază teritorială își are domiciliul.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, Urechi Fiodor Xxxxx, la 19 iunie 2020, aproximativ la ora 19:10, conducând autoturismul de model „Nissan Qashqai”, număr de înmatriculare XXXXX, în timpul mișcării în ograda gospodăriei proprii amplasată în localitatea Scorțeni raionul Telenești și deplasării cu spatele, având câmp de vizibilitate limitat în spate datorat că ograda este în rampă, nu a ținut cont de situația rutieră, dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase și nu s-a asigurat că poate efectua această manevră

fără a crea un pericol sau un obstacol pentru ceilalți participanți la trafic, totodată, observând că la poarta gospodăriei sunt copii, nu a manifestat prudență sporită, ce i-ar permite în caz de necesitate, să reducă viteza până la limita ce i-ar garanta siguranța traficului sau chiar să oprească, în cazurile în care se deplasează pe lângă copii, precum și nu a recurs la ajutorul altei persoane, aflate în afara autovehiculului care i-ar garanta siguranța deplasării în spate, încălcând cerințele pct. 41 alin. (2), pct. 45 alin. (1) lit. b), d) și alin. (2), pct. 46 alin. (1), lit. a) ale Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13.05.2009, ca urmare, efectuând deplasarea în spate a comis tamponarea copilului Xxxxx, născută la xxxxx, care în momentul începerii deplasării în spate a autoturismului se afla în spatele mijlocului de transport.

În rezultatul tamponării, copilului Xxxxx, i-au fost cauzate vătămări corporale grave periculoase pentru viața, care a decedat la fața locului.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată, a declarat apel avocatul Nelea Stegărescu în numele inculpatului Urechi Fiodor, prin care a solicitat casarea acesteia, cu emiterea în privința lui Urechi Fiodor a unei noi sentințe, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, iar prin aplicarea art. 79 Cod penal, să nu fie aplicată pedeapsa complementară anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În motivarea cererii de apel a invocat:

- sentința în cauză o consideră ilegală și neîntemeiată, deoarece la stabilirea măsurii de pedeapsă față de inculpatul Urechi Fiodor, instanța de judecată nu a ținut cont de toate circumstanțele cauzei și neîntemeiat i-a stabilit o perioadă de probațiune prea mare de 5 ani, mai mare și decât cel solicitat de către acuzatorul de stat;

- prea dur a fost aplicată și pedeapsa complementară anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. Astfel, instanța de judecată atunci când a aplicat în privința lui Urechi Fiodor atât pedeapsa de bază, cât și cea complementară, nu a ținut cont de faptul că, Urechi Fiodor a recunoscut sincer vinovăția sa, iar în instanța de judecată a solicitat examinarea cauzei în temeiul art.364¹ Cod de procedură penală, recunoscând toate probele acumulate în faza de urmărire penală;

- nu s-a ținut cont nici de personalitatea inculpatului: faptul că acesta este fără antecedente penale, iar la locul de trai se caracterizează pozitiv. Invocă că, căința sinceră a inculpatului este mai mult decât vădită, or în rezultatul acțiunilor neglijente ale acestuia a decedat nepoțica lui Urechi Fiodor - persoana cea mai scumpă pentru el, fapt ce constituie cea mai drastică pedeapsă pentru el și o traumă psihologică enormă. Circumstanțele în care s-a produs accidentul nu au fost decât o situație tragică pentru întreaga familie Ureche, iar succesorul victimei, care este și fiica inculpatului nu a înaintat nici o pretenție de ordin material sau moral și nu a solicitat aplicarea a careva pedeapsă față de tatăl său. Anularea dreptului de a conduce mijloace de transport a lui Urechi Fiodor îl privează pe acesta de unul din drepturile fundamentale - dreptul la muncă, or acesta este angajat al companiei SRL „Andezit” în funcție de șofer de autocamion, începând cu data de 03.07.2017,

conform contractului individual de muncă nr.154, fapt probat prin confirmarea din 30.11.2020;

- privarea inculpatului de dreptul la muncă îl condamnă pe acesta la șomaj, iar pe întreaga lui familie la un trai fără nici o sursă de existență, or unica sursă de existență a familiei la moment este salariul inculpatului obținut la locul său de muncă, deoarece altă sursă de venit familia nu are. Faptul expus supra se confirmă prin certificatul nr. 675 din 02.12.2020, eliberat de către Primăria Scorțeni, r-nul Telenești, potrivit căruia Urechi Fiodor locuiește împreună cu soția, Urechi Alexandra și prin certificatul nr.676 din 02.12.2020, potrivit căruia Urechi Fiodor este unicul întreținător;

- consideră că există toate premisele pentru aplicarea prevederilor art. 79 alin. (1) Cod penal și să nu fie aplicată în privința inculpatului Urechi Fiodor pedeapsa complementară anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. Consideră că instanța greșit a apreciat circumstanțele cauzei și totalitatea de probe din cauza penală și neîntemeiat a aplicat o pedeapsă prea aspră inculpatului și a anulat dreptul acestuia de a conduce mijloace de transport.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2021, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința.

5. În motivarea soluției, instanța de apel a indicat că, nici procurorul, nici inculpatul și avocatul, nici un alt careva participant la proces nu au atacat sentința în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului, motiv pentru care instanța de apel nu purcede la judecarea fondului cauzei în această parte, și se va expune doar în privința stabilirii și individualizării pedepsei.

În plus, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punct de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului în temeiul art. 264 alin.(3) lit. b) Cod penal, după semnele calificative *„încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport, de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență decesul unei persoane”*.

La fel, instanța de apel a remarcat că, motivele indicate în cererea de apel că pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, iar conform art.90 Cod penal, s-a stabilit o perioadă de probațiune de 5 (cinci) ani, suspendându-i condiționat executarea pedepsei închisorii, este prea aspră, înrăutățește situația familială a inculpatului, automobilul fiind unica lui sursă de existență, nu poate fi reținut, deoarece pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

Astfel, reieșind din faptul că, inculpatul a comis încălcarea regulilor circulației rutiere, în urma căreia a fost tamponat copilul Xxxxx, pe cale de consecință cauzându-i vătămări corporale grave periculoase pentru viață, care a decedat la fața locului, instanța de apel a reținut că pedeapsa stabilită de 4 ani închisoare cu

suspendarea condiționată a acesteia pe o perioadă de probațiune de 5 ani, precum și pedeapsa complementară – anularea dreptului de a conduce mijloace de transport aplicată inculpatului de către prima instanță, este stabilită corespunzător gravității faptei, în raport cu pericolul social al acesteia.

Aceste criterii generale și speciale privind individualizarea pedepsei s-au valorificat anume în această ordine, deoarece instanța de fond la stabilirea pedepsei inculpatului a dat deplină eficiență împrejurărilor cauzei, numindu-i acestuia o pedeapsă corect individualizată, or, sancțiunea normei penale prevăzută la art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, pentru care legea penală prevede exclusiv pedeapsă cu închisoare de la 3 la 7 ani, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, luând în considerație gradul de pericol social la infracțiuni comise, că aceasta face parte din categoria celor grave, de persoana inculpatului, care anterior nu a fost condamnat, căința sinceră, săvârșirea pentru prima dată a infracțiunii din imprudență de prezența circumstanțelor atenuante și lipsa celor agravante, acesta fiind într-un raport rezonabil cu fapta comisă și scopul sancțiunii penale.

Pe motivele reținute supra, instanța de apel a respins afirmațiile apelantului, precum că, instanța nu s-a expus asupra prevederilor art. 61, 75, 76, Cod penal și că nu a indicat motivele aplicării unei asemenea pedepse, deoarece din partea descriptivă a deciziei rezultă clar motivele pe care se întemeiază soluția instanței de fond în partea individualizării pedepsei stabilite inculpatului, ce au fost just reținute și care s-au apreciat reieșind din scopul pedepsei aplicate, ce poate fi atins doar prin executarea pedepsei stabilite.

Nu pot fi reținute nici argumentele apelantului referitor la faptul că, instanța de fond putea să înlăture pedeapsa complementară, în temeiul art. 79 alin.(1¹) Cod penal, deoarece, reieșind din prevederile normelor date, înlăturarea pedepsei complementare, prevăzute de lege pentru infracțiunea săvârșită, este un mijloc acordat instanței de judecată pentru o individualizare maximă a pedepsei, din care se desprinde faptul că instanța poate, dar nu este obligată, reținând prezența circumstanțelor atenuante, de a înlătura pedeapsa complementară.

Cu referire la argumentele apelantului precum că, în privința inculpatului urmau a fi aplicate prevederile art. 79 Cod penal și să nu-i fie aplicată pedeapsa complementară obligatorie, instanța de apel a reținut că, conform art. 79 alin. (1) Cod penal, ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie.

Instanța de apel a menționat că, instanța de fond întemeiat a ajuns la concluzia de a numi inculpatului Urechi Fiodor, sancțiunea complementară, anularea dreptului de a conduce mijloace de transport .

În privința alegației precum că, față de Urechi Fiodor urmează a fi exclusă pedeapsa complementară – anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, instanța de apel a subliniat că, în conformitate cu art. 65¹ alin. (3) Cod penal, anularea dreptului de a conduce mijloace de transport poate fi aplicată de instanța de judecată, cu redobândirea ulterioară a permisului de conducere, în modul stabilit de lege.

În speța respectivă, nu există careva circumstanțe excepționale ce ar justifica neaplicarea pedepsei complementare sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport față de Urechi Fiodor.

Prin urmare, instanța de apel a considerat că, temei pentru înlăturarea pedepsei complementare obligatorii nu se constată, iar anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, va corespunde principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut de art. 61 Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

6. Hotărârile judecătorești adoptate în cauză sunt atacate cu recursuri ordinare de către avocatul Pântea Marin în numele inculpatului, care solicită casarea parțială a acestora, cu pronunțarea unei noi sentințe, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă lui Urechi F., cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, fără dispunerea aplicării pedepsei complementare, anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În motivarea recursului invocă:

- consideră ilegală, neîntemeiată și nefondată sentința și decizia atacată, în partea ce ține de aplicarea pedepsei cu suspendare și a pedepsei complementare, ce urmează a fi casate parțial, de către instanța de recurs, ambele instanțe nu au atras atenția necesară la prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, potrivit căruia pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane;

- atât instanța de fond, cât și instanța de apel la numirea pedepsei inculpatului nu a luat în considerație următoarele circumstanțe: inculpatul a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunilor incriminate; se căiește sincer de cele comise, îi pare rău, ceea ce denotă faptul, că inculpatul conștientizează pericolul social al faptelor comise, precum și urmările acestor fapte; a colaborat cu organul de urmărire penală, nu a creat impedimente în stabilirea adevărului la cauza penală, a contribuit la descoperirea infracțiunii, a făcut declarații pe marginea celor săvârșite; careva urmări grave pe cauză nu au survenit; are domiciliu stabil; anterior nejudecat;

- ambele instanțe greșit au apreciat circumstanțele cauzei și totalitatea de probe din cauza penală dată, neîntemeiat aplicându-i inculpatului o pedeapsă mai aspră decât cea solicitată de procuror și a anulat dreptul acestuia de a conduce mijloace de transport.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material.

Reieșind din recursul declarat de către apărătorul inculpatului se atestă, că acesta solicită ca inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, fără dispunerea aplicării pedepsei complementare, anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, semnalând astfel temeiul de casare prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, unde este stipulat că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Totodată, Colegiul penal reține, că autorul recursului nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, criticând doar hotărârile adoptate în partea stabilirii pedepsei, considerând că nu s-a ținut cont în deplină măsură de prezența în speță a unui cumul de împrejurări și circumstanțe.

Colegiul penal reține că, în prezenta speță, instanțele de fond și-au motivat întemeiat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75, 90 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului, stabilite conform sancțiunii articolului imputat acestuia, ținând cont și de dispozițiile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Potrivit alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare care a fost admisă de către instanță prin încheiere protocolară (f.d. 100), beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare ori cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducere cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Așadar, sancțiunea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, pentru care a fost recunoscut vinovat inculpatul, prevede pedeapsa cu închisoare de la 3 la 7 ani, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Prin urmare, învederând prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, care sânt valabile în cazul dat pentru inculpatul, Urechi F., prima instanță a

ajuns la concluzia de a-i stabili acestuia pedeapsă de 4 (patru) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, adică în limitele prevederilor legale. Totodată, conform art. 90 Cod penal, i s-a stabilit lui Urechi Fiodor perioadă de probațiune de 5 (cinci) ani, suspendându-i condiționat executarea pedepsei închisorii, dacă nu va săvârși o nouă infracțiune, și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat

Revenind la prezenta speță, instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiate concluziile primei instanțe privitor la stabilirea inculpatului, anume a sancțiunii prevăzute de norma penală imputată ultimului, sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a executării acesteia pe o perioadă de 5 ani, deoarece inculpatul a comis încălcarea regulilor circulației rutiere, în urma căreia a fost tamponat copilul Xxxxx, pe cale de consecință, cauzându-i vătămări corporale grave periculoase pentru viață, care a decedat la fața locului, luând în considerație gradul de pericol social la infracțiuni comise, că aceasta face parte din categoria celor grave, de persoana inculpatului, care anterior nu a fost condamnat, căința sinceră, săvârșirea pentru prima dată a infracțiunii din imprudență, de prezența circumstanțelor atenuante și lipsa celor agravante, acesta fiind într-un raport rezonabil cu fapta comisă și scopul sancțiunii penale.

Astfel, reieșind din circumstanțele nominalizate, Colegiul penal consideră, că instanțele de fond au avut temeiuri de a-i numi inculpatului pedeapsa cu suspendarea condiționată a acesteia pe o perioadă de probațiune mai mare decât cea solicitată de procuror în prima instanță, și această pedeapsă este stabilită corespunzător gravității faptei și în raport cu pericolul social al acesteia.

În opinia instanței de apel, stabilirea unei perioade de probațiune pe un termen de 5 ani, în cazul dat este una echitabilă și va duce la restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea altor persoane și va contribui la atingerea scopului legii penale.

Opozant criticilor invocate de către apărător în prezentul recurs despre prezența circumstanțelor excepționale și să nu-i fie aplicată pedeapsa complementară obligatorie inculpatului, Colegiul notează că instanța de apel s-a expus argumentat la acest aspect că, în conformitate cu art. 79 alin. (1) Cod penal, ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. Însă, în prezenta speță, instanța de fond întemeiat a ajuns la concluzia de a numi inculpatului Urechi Fiodor, sancțiunea complementară, anularea dreptului de a conduce mijloace de transport,

pedeapsă complementară fiind stabilită conform gravității faptei, în raport cu pericolul social al acesteia.

Totodată, Colegiul notează că instanțele de fond întemeiat au ajuns la concluzia de a numi inculpatului Urechi Fiodor, sancțiunea complementară, anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, deoarece în cauza deferită judecării, nu au fost stabilite careva circumstanțe excepționale, conform art. 79 Cod penal, iar conform prevederilor art. 79 alin. (1¹) Cod penal, poate fi considerată excepțională atât o circumstanță atenuantă, cât și un cumul de asemenea circumstanțe legate de situațiile menționate la alin.(1), astfel aplicarea art. 79 Cod penal, este o prerogativă a instanței de judecată la individualizarea pedepsei și nu o obligație. Reieșind din cele expuse instanța de recurs respinge argumentul recurentului, precum că instanța de fond, cât și instanța de apel la numirea pedepsei inculpatului nu a luat în considerație următoarele circumstanțe: inculpatul a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunilor incriminate, se căiește sincer de cele comise, îi pare rău, a colaborat cu organul de urmărire penală, nu a creat impedimente în stabilirea adevărului la cauza penală, a contribuit la descoperirea infracțiunii, a făcut declarații pe marginea celor săvârșite, careva urmări grave pe cauză nu au survenit, are domiciliu stabil, anterior nejudicat, deoarece circumstanțele atenuante stabilite în cauză au fost luate în considerație la stabilirea pedepsei inculpatului, întemeiat instanța stabilindu-i inculpatului pedeapsa cu închisoare cu suspendarea condiționată a executării acesteia pe o perioadă de probațiune, fiind la discreția instanței de a aprecia circumstanțele atenuante ca excepționale.

Reieșind din circumstanțele expuse, Colegiul penal constată că instanța de apel a argumentat pe deplin motivele pentru care a aplicat inculpatului în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, pedeapsa cu închisoare cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, totodată suspendând condiționat executarea acesteia pe o perioadă de probațiune de 5 ani, urmare a circumstanțelor expuse mai sus, din care considerent, instanța de recurs respinge ca neîntemeiate afirmațiile recurentului, precum că instanțele de fond greșit au apreciat circumstanțele cauzei.

În atare împrejurări, Colegiului penal consideră, că instanțele de fond au stabilit inculpatului o pedeapsă echitabilă și conformă prevederilor legale, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei, fiind individualizată corect și în așa fel, încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Având ca reper cele expuse, Colegiul conchide, că pedeapsa individualizată de instanțele de fond, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Generalizând raționamentele evidențiate în hotărârea dată, instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a careva erori de

drept, ce ar servi drept temei de implicare în sensul casării deciziei contestate în partea stabilirii pedepsei.

Finalmente, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către apărătorul inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Pântea Marin în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Urechi Fiodor Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 15 decembrie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Plămădeală Ghenadie